

Република Србија
ВРХОВНИ СУД
Рев 11338/2025
04.09.2025. године
Београд

Врховни суд, у већу састављеном од судија: Бранислава Босиљковића, председника већа, Драгане Бољевић, Радославе Мађаров, Зорице Булајић и Ирене Вуковић, чланова већа, у парници тужиоца АА из ..., чији је пуномоћник Марија Чакаревић адвокат из ..., против туженог ББ из ..., чији је пуномоћник Александар Јордановски адвокат из ..., ради дуга, одлучујући о ревизији туженог изјављеној против пресуде Апелационог суда у Крагујевцу Гж 1131/24 од 18.03.2025. године, у седници одржаној дана 04.09.2025. године, донео је

РЕШЕЊЕ

НЕ ДОЗВОЉАВА СЕ одлучивање о посебној ревизији туженог изјављеној против пресуде Апелационог суда у Крагујевцу Гж 1131/24 од 18.03.2025. године.

ОДБАЦУЈЕ СЕ као недозвољена ревизија туженог изјављена против пресуде Апелационог суда у Крагујевцу Гж 1131/24 од 18.03.2025. године.

Образложење

Пресудом Основног суда у Краљеву П 1575/22 од 22.11.2023. године, ставом првим изреке, обавезан је тужени да на име дуга плати тужиоцу износ од 2.000 евра у динарској противвредности по средњем курсу на дан исплате са законском затезном каматом од 01.01.2016. године до исплате. Ставом другим изреке, одбијен је тужбени захтев којим је тужилац тражио да се тужени обавезе на исплату износа од још 1.000 евра са законском затезном каматом од 01.01.2016. године до исплате у динарској противвредности по средњем курсу на дан исплате. Ставом трећим изреке, обавезан је тужени да на име трошкова парничног поступка плати тужиоцу износ од 215.796,00 динара са законском затезном каматом од извршности одлуке о трошковима до исплате.

Пресудом Апелационог суда у Крагујевцу Гж 1131/24 од 18.03.2025. године, ставом првим изреке, одбијене су као неосноване жалбе тужиоца и туженог и потврђена пресуда Основног суда у Краљеву П 1575/22 од 22.11.2023. године. Ставом другим изреке, одлучено је да свака странка сноси своје трошкове другостепеног поступка.

Против правноснажне пресуде донете у другом степену тужени је због битне повреде одредаба парничног поступка и погрешне примене материјалног права благовремено изјавило ревизију предвиђену чланом 404. ЗПП (посебна ревизија).

Посебна ревизија је изузетно правно средство које је, у погледу законских разлога, ограничено само на погрешну примену материјалног права. Зато наводи ревидента о битној повреди одредаба парничног поступка из члана 374. став 1. ЗПП учињеној у поступку пред другостепеним судом погрешном применом члана 8, члана 231, члана 383. став 2. и 3. и члана 398. став 2. тог закона, нису разлози за изјављивање посебне ревизије.

Погрешна примена материјалног права јесте законски разлог за ревизију, али је она из тог разлога дозвољена само ако постоји потреба да се одлучивањем о њој размотре правна питања од општег интереса или у интересу равноправности грађана, уједначи судска пракса или да ново тумачење права. О дозвољности и основаности посебне ревизије, сагласно члану 404. став 2. ЗПП, Врховни суд одлучује у већу од пет судија.

По оцени Врховног суда, у овом спору нема правних питања од општег интереса или у интересу равноправности грађана. Уз ревизију нису приложене правноснажне пресуде које би због другачијег пресуђења у истим или битно истоветним чињенично-правним споровима оправдавале потребу за уједначавањем судске праксе.

Оценом изведених доказа утврђено је да тужени није исплатио уговорену цену за продату непокретност у целости, сагласно начину на који је њена исплата уговорена закљученим уговором о продаји. Код таквог утврђења, тужени је обавезан да плати остатак цене на основу члана 262. став 1. Закона о облигационим односима и да плати затезну камату од дана падања у доцњу, у смислу члана 324. став 1. тог закона. Означене законске одредбе не захтевају ново тумачење. Нема потребе за новим тумачењем одредбе члана 321. Закона о облигационим односима којом су прописане претпоставке у вези са признаницом, у овом случају потврдом од 18.06.2015. године, чијом оценом су нижестепени судови закључили да се односи на исплату дела цене из средстава кредита који је тужени у ту сврху узео, а не продајне цене у целости. Оцена ове исправе и чињенице које су њоме утврђене су ван контроле ревизијског суда у поступку поводом ревизије из члана 404. ЗПП.

Из тих разлога, одлучено је као у првом ставу изреке.

Ревизија туженог није дозвољена ни на основу члан 403. став 3. ЗПП. Вредност предмета овог спора у побијаном делу не прелази вредност која је по тој законској одредби меродавна за дозвољеност ревизије, због чега је на основу члана 410. став 2. тачка 5. и члана 413. ЗПП, одлучено као у другом ставу изреке.

**Председник већа - судија
Бранислав Босиљковић, с.р.**

За тачност отправка
Заменик управитеља писарнице
Миланка Ранковић